

betdede Lovudkast, samt om, hvorvidt de for det egentlige Danmark givne Love skulle udvide sig dertil: netop Brugen af Ordet „udvidet“ er det, der fremkalder Uklarhed, fordi den tidligere Retsstilstand førend Grundloven blev ihinglæst paa Færøerne, var en saadan, at man med Føie kaldte enhver Anvendelse af en for Kongeriget Danmark givne Lov for Færøerne en Udvidelse, og det er netop det Mislige, at Minoriteten har overført de Ord, som tidligere havde en vis technisk Betydning paa en ny Tilstand paa en saadan Maade, at man ikke med Sikkerhed kan see, om det bruges i den gamle eller i en ny Betydning. Der er jo isøvrigt, at jeg skal gjentage det, ikke her Tvist om Realiteten; det kan ikke godtgjøres, at Mindretallets Forslag snarere end Fleertallets giver Færingerne en større Betydning for at man ikke vil tilfidesætte Lagtinget; Betydningen ligger dog kun i den naturlige Lyft hos Thinget til at afvise Forslag, som Regjeringen mod Forventning maatte forelægge med utilbørlig Forbigaaelse af Lagtinget. Der er kun Spørgsmaal om Formen, og det er min Overbeviisning, at Majoritetens Forslag ikke har de Misligheder, den Uklarhed og de Ulemper, hvoraf Mindretallets Forslag, som fra flere Sider ophlyst, lider.

Jesperen: Der foreligger i dette Dødelik Landstinget en Lov angaaende „Udvidelsen af nogle for Danmark gjældende almindelige Anordninger til Færøerne“. Det er den Talemaade, Regjeringen selv har brugt, som Mindretallet nu bruger i sit Forslag.

Krieger: Den ærede Rigsdagsmand glemmer, at her er Spørgsmaal om Udvidelsen i den gamle techniske Betydning af ældre Love, der hidrøre fra den Tid, da Resolutionen af 6te Juni 1821 endnu var i fuld Virksomhed; de hidrøre altsaa fra en Periode, som ligger før Grundloven, og førend Færøerne blev repræsenteret i den danske Rigsdag.

Scherner: Jeg skulde have været meget tilbøielig til at stemme for Mindretallets Forslag, naar jeg saa en Mulighed deri. Ved at antage Mindretallets Forslag, hvor- efter vi først skulle give en Lov om, at nu skulle vi have Ret til at give Love, der gjælde

for Færøerne, og derefter skulle vi da komme frem med disse Love, skaffe vi kun Besværligheder baade for Færøerne og for os. Det staaer i den lovgivende Magts Omraade til enhver Tid at forandre den politiske Deel af denne Lov. For Færøerne kan det heller ikke have nogen Betydning, at de skulle først meddeles de Love, som angaae Færøerne, thi man kan jo stille det saaledes, at de ikke specielt angaae Færøerne. Jeg troer altsaa ikke, at der ved Mindretallets Forslag er noget vundet, det vil kun medføre Besværligheder og ingen virkelig Tilslirking; skulde det være anvendeligt, maatte Færøerne staae paa en ganske anden Fod, end de komme til at staae ved denne Lov (Jesperen: Ja, det haaber jeg ogsaa!). Ja, det er er anden Sag; i saa Fald skal det være mig en Fornøielse at understøtte det, naar det kommer saa vidt; men vi kunne ikke ved denne Lov give en Bestemmelse, som ikke passer til den Fod, hvorpaa vi i Fremtiden maatte ønske at stille Færøerne. Det troer jeg er det Brange ved dette Forslag, og saa gjerne jeg ellers vilde stemme for det, kan jeg dog ikke gjøre det, da det fører os ingen Begne frem. Derimod skal jeg gjerne inddrage Kirken herunder, efter at jeg nu har hørt den Maade, hvorpaa man begrunder Udelukkelsen deraf (Hør!). Man har nemlig under Undersøgelsen i det Hele ført et Raisonnement, som forekommer mig farligt og ubetimeligt; man har sagt: da der skal gives en Lov om, hvorledes Kirken skal stilles i Staten, saa følger deraf, at de kirkelige Midler ikke skulle bestyres af de borgerlige, men af de geistlige Øvrigheder, ergo kunne vi ikke give os af med paa dette Sted at forhandle derom. Nu er denne hele Slutningsrække ikke til at taale uimod sagt i dette Dødelik, og, hvad mig angaaer, skal den heller ikke i sin Tid blive uimod sagt; dog, jeg vil ikke gaae ind paa Forhandlingerne deraf, jeg vil kun ikke, at man skal skabe et Præcedens ved uimod sagt at opstille et saadant Raisonnement. Efter min Overbeviisning ere Kirkens Midler verdslige Midler; Grundlovens Forpligtelse er det at sørge for, at Kirken faaer de nødvendige Midler til at fuldbyrde sin Øjning med.